

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1955 m.

gegužės

29

SEKMADIENIS

Nr.63(1181)

Kaina 15 kap.

Numerys:

1. Moterys ir merginos, aktyviau į darbą—1 pusl.
2. V.ŠAKALYS. Sustiprinti apylinkės Tarybos nuolatinę komisiją darbą—2 pusl.
3. Tarybų šalyje—2 pusl.
4. Egzaminai rajono mokyklose—2 pusl.

5. Ryžtingai gerinti darbo organizaciją—tai užtikrins sėkmes—3 pusl.
6. P. PYSKO. Kiekvienam kolūkiui — žaliąjį konvejerį—3 pusl.
7. G. PODKOPAJEVAS. Tarptautinė apžvalga—4 pusl.

Už liaudies talentų klestėjimą

Prie Nemuno kitas išaušo jau rytas, — liejasi per plačiuosius kolūkinius laukus skambi daina, pasakojanti apie lietuvių liaudies laimę, apie jos šviesų kelią pirmyn, į komunizmą.

Naujas dainas dabar dainuoja lietuvių liaudis, naujus šokius ir žaidimus kuria.

Visa tai kalba, kad liaudies meniniai talentai, gavę sąlygas plėtotis ir vystytis, kasdien vis labiau klesti.

Neužilgo Tarybų Lietuva švęs penkioliktąsias savo gyvavimo metines. Drauge su ekonomikos laimėjimais, šioje šventėje bus pademonstruota ir naujosios lietuvių kultūros laimėjimai, liaudies meninių talentų vystymasis.

Rajone dabar plačiai išsivystė pasiruošimas rajoninei dainų šventei, kova už teisę dalyvauti jubiliejinėje respublikinėje dainų šventėje.

Gyvai vyksta ruošimas šventei „Pirmūno“, M. Melnikaitės vardo, Ždanovo vardo kolūkiuose. Po darbo čia dažnai renkasi jaunimas į choro ir šokių repetitijas. Šie rateliai jau išmoko didesnę dalį dainų šventės repertuaro. Neblogai ruošiasi dainų šventei Kalinio vardo, „Bolševiko“ kolūkių saviveiklininkai-šokėjai.

Apie šviesią vaikystę linksmi dainuoja mažieji. Vaikų choral veikia visose septynmetėse mokyklose. Skaitlingas Zarasų Marytės Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos mišrus choras, vadovaujamas mokytojo drg. Indriulio.

Tačiau dar ne visur sudaromos reikiamos sąlygos liaudies talentų vystymuisi. Štai, ligi šiol „Pažangos“, „Naujo gyvavimo“, Petro Cvirkos vardo, Čapajev vardo, „Tarybų Lietuvos“, Julijos Žemaitės vardo kolūkiuose neveikia nei choro, nei liaudies šokių rateliai. Argi čia nėra žmonių, jaunimo, mėgstančio dainas ir šokius? Yra, ir nemažai. Bet dėl silpno kultūros įstaigų vadovavimo, kaimo inteligentijos paramos saviveiklos mėgėjai negali vystyti savo gabumų.

Dar labai neskaitlingi kaimo choro kolektyvai. Daugelyje kolūkių jų visai nėra.

Kultūros skyriaus darbuotojai tai paaiškina trumpai, kad nėra vadovų. Tačiau argi negalima buvo drauge su liaudies švietimo skyriumi imtis iniciatyvos ir paruošti choro vadovus visuose kolūkiuose? Žmonių surasti visada galima. Reikia daugiau parodyti noro ir iniciatyvos.

Komjaunimo organizacijoms krinta didelė kaltės dalis dėl meninės saviveiklos kolektyvų neskaitlingumo. Juk kas daugiau, jeigu ne komjaunuoliai, turi būti meninės saviveiklos kaimo iniciatoriai ir organizatoriai? Komjaunimo rajono komitetas šiuo klausimu rimtai neužsiiminėja, nepareikalauja iš kolūkių komjaunimo organizacijų sekretorių imtis organizuoti saviveiklą, ypač šokių, choro ratelių.

Mėgsta jaunimas dainą! Tad tegu skamba žvali, pilna gyvenimo ir darbo troškimo daina, padedanti dirbti ir džiaugtis darbo vaisiais! Komjaunuolis negali nemokėti dainuoti. Ir darbe, ir dainoje jis turi būti pirmūnis.

Šiuo metu itin reikia sustiprinti paramą kaimo meninės saviveiklos kolektyvams. Rajono Kultūros namai čia ypač daug gali padaryti. Reikia ne tik žodžiu išvažiavus vienam asmeniui nurodyti darbo kildas, o būtina išvykti į kaimą ir su menine programa.

Dabar reikia itin sustiprinti darbą ruošiantis šventei. Reguliariai turi vykti repetitijos. Birželio mėnesį įvyks dvi jungtinės repetitijos. Reikia užtikrinti, kad visi saviveiklininkai jose dalyvautų.

Meninės pajėgos rajone auga kasmet. Būtina pasiekti, kad šiemet rajono dainų šventėje saviveiklininkai dalyvautų žymiai masiškiau už pernai metus, būtų aukštesnis atlikimo lygis. To pasiekti galima. Tik reikia nuolatinio vadovavimo iš kultūros darbuotojų, komjaunimo organizacijų pusės, sudaryti sąlygas saviveiklininkams dalyvauti repeticijose ir šventėje.

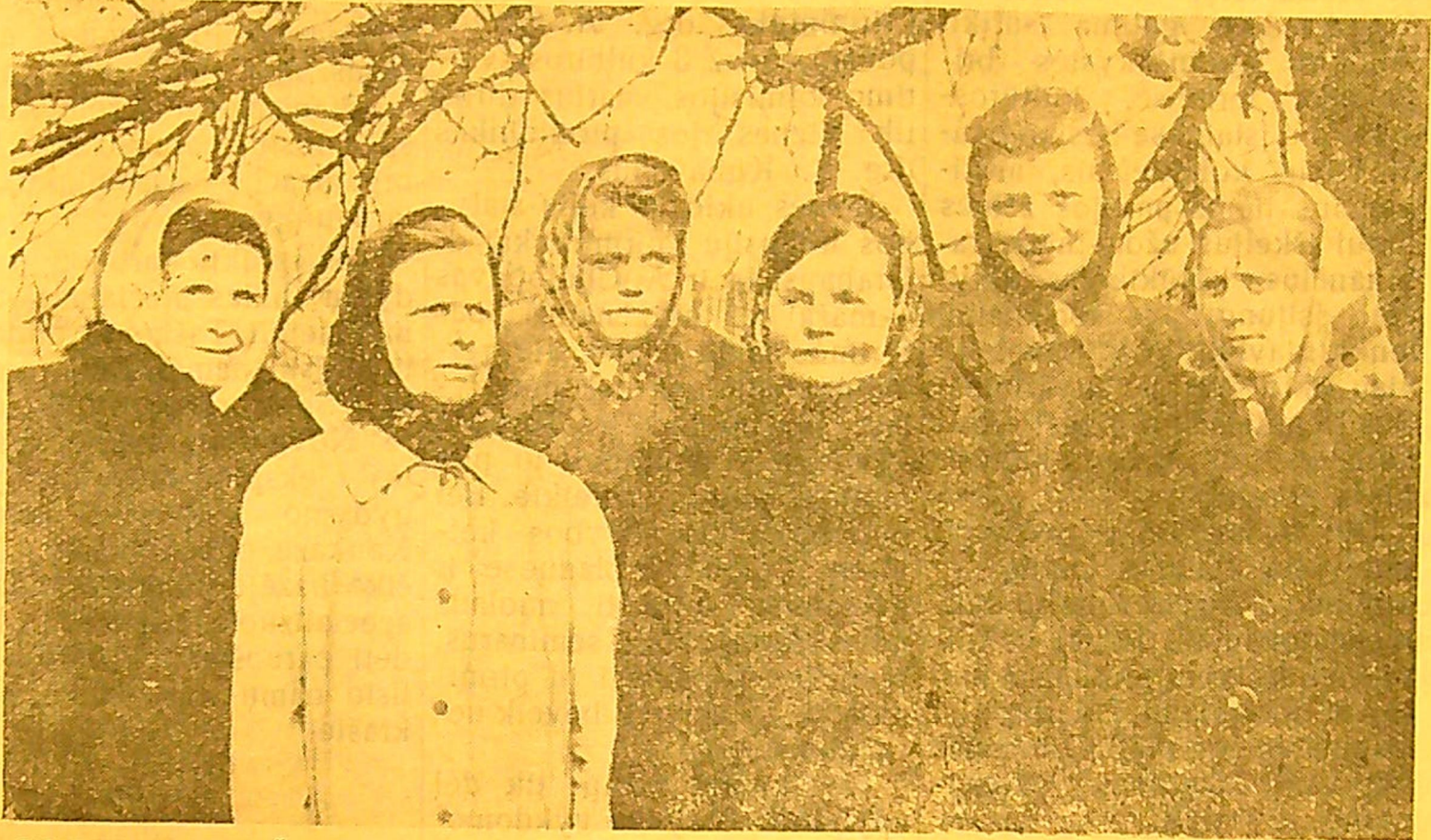
Rajono dainų šventė turi pilnai atspindėti liaudies meninių pajėgų augimą ir klestėjimą.

TSRS AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS PREZIDIUME

Siekiant sustiprinti valstybinę kontrolę ministerijų ir žinybų darbui bei pagerinti jų veiklą darbo ir darbo atlyginimo srityje, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas š. m. gegužės 24 d. įsakų įsteigė TSRS Ministrų Tarybos Valstybinį darbo ir darbo atlyginimo klausimų komitetą.

TSRS Ministrų Tarybos Valstybinio darbo ir darbo atlyginimo klausimų komiteto pirmininku TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas paskyrė TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko Pirmąjį Pavaduotoją drg. Lazarį Moisjevičių Kaganovičių.

MOTERYS IR MERGINOS, AKTYVIAU Į DARBĄ!

NUOTRAUKOJE: Čapajev vardo kolūkio VI laukininkystės brigados kolūkio gamybos pirmūnai (iš kairės į dešinę) V. Rūkštelienė, S. Savičenko, A. Savičenko, U. Michailova, K. Cyplakova ir Ch. Balabkina.

M. Deičo nuotr.

Drg. Šackio brigados patyrimas

Kubinės laukuose šį pavasarį smarkiai padidėjo kukurūzų pasėliai. Nemažai padidėjo ir kultivavimo apimtys. Puikius rezultatus pasiekė žinomo šalies mechanizatoriaus TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputato drg. Šackio traktorinė brigada iš Michailovskos MTS.

Mūsų traktorininkai, sako drg. Šackis, kultivavę vieną pamainą—visą šviesos dieną—įvykdė normą 130–140 procentų. Bet jų našumas buvo netolygus. Chronometražas parodė, kad antroje dienos pusėje per valandą kultivuojama dvigubai mažiau, negu per valandą iš ryto. Pasitarę, mes įvedėme kultivuojant dvi pamainas. Rezultatai gauti puikūs. Traktoriumi „Universal“ traktorininkas N. Saltovskis gegužės 8 d. per šviesos dieną sukultivavo 19 hektarų, kai tuo tarpu norma—15 hektarų. Sekančią dieną jo išdirbtis pakilo iki 21 hektaro. Bet daugiau jis negalėjo pakelti našumo be žalos kokybei. Gegužės 11 d. jau dirbant dviem pamainomis N. Saltovskis nuo 4 valandos ryto iki 12 valandos dienos sukultivavo 16 hektarų. Po to jį pakeitė F. Subotinas, kuris iki vakaro padarė dar tiek. Tuo būdu, vienu kultivatoriumi buvo įdirbtas ne 21 hektaras, o jau 32. Traktorių ir prikabimų padargų išnaudojimo efektyvumas dirbant dviem pamainomis padidėjo pusantro karto.

(TASS—ELTA).

Atviras laiškas visoms Čapajev vardo kolūkietėms

Didelius uždavinius žemės ūkio darbuotojams išskėlė TSKP CK sausio Plenumas. Per artimiausius metus reikia užtikrinti smarkų grūdų ir gyvulininkystės produktų gamybos padidėjimą.

Dabar vyksta pavasario sėja—lemiamas laikotarpis kovoje už derlių. Sėja sunki: pavėlavęs pavasaris reikalauja žymiai suglausti darbų terminus. Tačiau sėkmingai nugalėti šiuos sunkumus mes galime, jeigu visi iki vieno kolūkiečiai įsijungs į darbą. Čia svarbus vaidmuo atitenka ir mums, moterims. Moterų kolūkiuose daugiau, negu vyrų. Ir jeigu visos moterys aktyviai dalyvautų gamyboje, tai visi darbai žymiai paspartėtų.

Laikas atmesti atgyvenusią nuomonę, kad darbai žemės ūkyje yra vyriški ir moteriški. Iš savo patyrimo mes įsitikinome, kad moterys kolūkyje gali dirbti neblogiau už vyrus. Kartu su vyrais mes dirbome žiemą išvežant į laukus mėšlą, paruošiant pavasario sėjai žemės ūkio padargus, dirbame įvairius, ligi šiol laikytus „vyriškais“ darbus arkliais, šakėmis, kastuvais ir dabar, pavasario sėjos metu. Pavyzdžiui, tik per šį mėnesį lauko darbuose išdirbome po 20–30 darbadienių. VI bri-

gadoje nėra tokios moters, kuri neišeitų į darbą, blogai dirbtų. Kad brigada sėkmingai užbaigia grūdinių kultūrų sėją, sparčiai vykdo kukurūzų sodinimą kvadratinio lizdinio būdu, nemaža prisidėjome ir mes, moterys. Tokią pagalbą moterys gali suteikti ir kiekvienoje brigadoje.

Mūsų, moterų, kilnus uždavinys—parodyti savo moterišką rūpestingumą naujai kultūrai—kukurūzams. Brigados kukurūzų auginimo grandis, kurios nariai—moterys, jau paruošė kukurūzų sėjai 5 ha dirvos, apsodino jais 2 hektarus. Mes nepagailėsime jėgų, kad ši tokia vertinga kultūra būtų gerai prižiūrėta, kad ji duotų aukštą derlių.

Moterys ir merginos! Aktyviau įsijunkime į darbą. Mūsų jėga didelė, ir mes daug galime nuveikti kolūkyje. Mūsų vieningas ir pasiaukojamas darbas padės užtikrinti tolesnį smarkų kolūkio gamybos pakilimą.

Christinija Balabkina

Kiliukėja Cyplakova

Ustinija Michailova

Stepanida Savičenko

Ana Savičenko

Vilhelmina Rūkštelienė

Čapajev vardo kolūkio

VI laukininkystės brigados

kolūkietės

Šaunūs artojai

Kasdien patys pirmieji brigados laukuose pasirodo artojai Stasys Asminavičius, Mykolas Šileikis, Antanas Šileikis ir Donatas Ribokas. Kol kiti artojai prisirengia išeiti į lauką, jie jau būna suarę po gerą gabalą dirvos. Paskutiniu metu, dirvoms pradžiūvus, kiekvienas iš jų per dieną suaria ne mažiau 60–70 arų.

Šiuo metu jie ruošia dirvą linams. Paruoštieji 4 ha jau apšėti.

Šių keturių artojų darbas—rimta parama visai brigadai spartinant laukų darbus, nes diena iš dienos jų pavyzdžiu seka vis daugiau kolūkiečių.

J. Šileikis

„Tarybų Lietuvos“ kolūkio

VI laukininkystės brigados

brigadininkas

Tarybinė statyba

Sustiprinti apylinkės Tarybos nuolatinį komisijų darbą

Girsių apylinkės Taryba atlieka nemažą darbą vadovaujant apylinkės ūkiniam ir kultūriniam gyvenimui, teikiant pagalbą Kalinino vardo kolūkiui.

Apylinkės Tarybos pirmininką drg. P. Šileikį, deputatus drg. drg. T. Šatrovą, S. Kunavičių, V. Vozgelevičių kasdien galima sutikti kolūkių laukininkystės brigadose, fermose, kultūros švietimo įstaigose besikalbančius su kolūkiečiais, aiškinančius jiems partijos žemės ūkiui išskeltus uždavinius, raginančius kolūkiečius aktyviai įsijungti į socialistinį lenktyniavimą už savalaikį visų ūkio darbų įvykdymą. Šie deputatai rūpinasi kolūkiečių būtiniais ir kultūriniais poreikiais.

Bet to negalima pasakyti apie kitų deputatų darbą. O apylinkės Tarybos darbo sėkmė vadovaujant ūkinei ir kultūrinei statybai priklauso nuo to, ar įtraukiami į darbą visi deputatai, ar mobilizuojamas aktyvus išskeltiems uždaviniams įvykdyti.

Viena iš organizacinių deputatų veiklos formų, kaip parodė ilgametė tarybinės statybos praktika, yra nuolatinės komisijos. Bet reikiamą paramą iš jų apylinkės Tarybos vykdomasis komitetas gali gauti tik nuolat ir sumaniškai joms vadovaudamas. Deja, to čia kaip tik ir pasigendama. Neapsiriksime pasakę, kad nuolatinės komisijos čia egzistuoja tik sąrašė. Pažvelkime, pavyzdžiui, į vienos iš svarbiausių komisijų — žemės ūkio nuolatinės komisijos darbą. Ši nuolatinė komisija (pirmininkas drg. Grabauskas) neturi darbo plano, nesuruošė nė vieno posėdžio, nemobilizuoja aktyvo. Komisijos nariai gyvena I ir II laukininkystės brigadose. Bet jie ne tik kad nepasidomi kitose brigadose

vykstančių darbų eiga, bet nepastebi ir savo brigadoje vykstančių stambių agrotechnikos pažeidimų sėjoje. Toks faktas buvo I laukininkystės brigadoje, kurioje dirba du žemės ūkio nuolatinės komisijos nariai.

Nieko nenuveikė kelių statybos nuolatinė komisija (pirmininkas drg. A. Cholopovas), o už 3 kultūros švietimo komisijos narius dirba tik vienas jos pirmininkas drg. S. Kunavičius.

Žemės ūkio ir kelių statybos komisijų pirmininkai J. Grabauskas ir A. Cholopovas — mažai raštingi, neturi patyrimo šiame darbe. Jie reikalingi paramos bei nurodymų iš apylinkės Tarybos vykdomojo komiteto, jo pirmininko drg. P. Šileikio. Bet nors apylinkės Tarybos ketvirčių darbo planuose ir numatoma suruošti nuolatinės komisijos seminarus, sesijose išklausti jų pirmininkus, tačiau tas beveik nevykdoma.

Ne kitaip, kaip tik dėl apylinkės Tarybos vykdomojo komiteto nurodymų bei kontrolės stokos nuolatinės komisijos, deputatams, lieka neįgyvendinti kai kurie sesijose priimti sprendimai. Pavyzdžiui, iki šiol dar neįgyvendintas šių metų kovo 24 dienos apylinkės Tarybos sesijos sprendimas dėl vaikų darželio įrengimo Mukučiuose.

Nepasidomi nuolatinis komisijų darbu ir rajono vykdomojo komiteto instruktorius drg. Traškinas, kuris savo paramą Girsių apylinkės Tarybai apriboja tik atvykdamas į sesiją.

Girsių apylinkės Taryba yra pajėgi pagerinti vadovavimą apylinkės ūkinei ir kultūrinei statybai. To ji pasieks tik sustiprinusi apylinkės Tarybos nuolatinę komisijų darbą. V. Šakalys

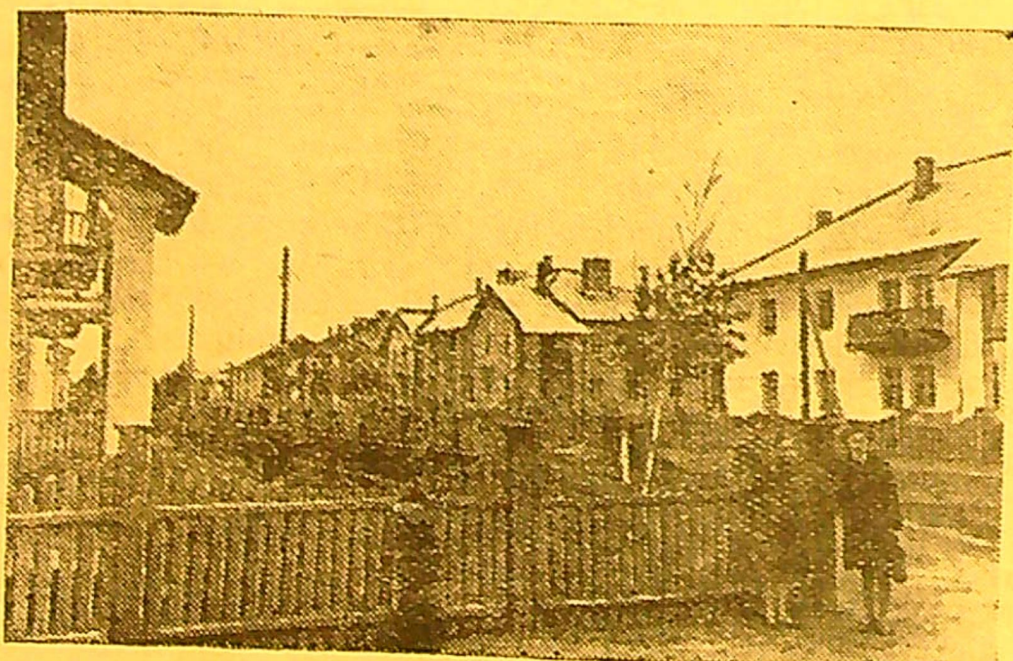
T r u m p a i

Ekskursiją į Zarasų inkubatorinę stotį neseniai surengė Girsių septynmetės mokyklos VII klasės mokiniai.

H. Maldauskas

9 ha kukurūzų jau pasodino Kalinino vardo žemės ūkio artelės I laukininkystės brigados nariai.

J. Šatrovas

Šalčininkų rajone, dykynėje statoma nauja TSRS Elektrinių ministerijos durpyno darbuotojams gyvenvietė Baltoji Vokė. Per dvejus metus čia pastatyti 24 gyvenamieji namai, vidurinė mokykla, vaikų lopšelis ir darželis, piris, ligoninė ir kitos patalpos. Dabar statoma 12 gyvenamųjų namų, remonto dirbtuvės, 240 vietų klubas, įrengiamas vandentiekis ir kanalizacija. NUOTRAUKOJE: viena naujos darbininkų gyvenvietės gatvė. L. Meinerto nuotr.

(ELTA).

TARYBŲ ŠALYJE

Gydyklos žemės ūkio darbuotojams

Žemės ūkio ir paruošų darbininkų ir tarnautojų profsąjungos CK poilsio namuose ir sanatorijose prasidėjo vasaros sezonas. Į Kaukazo, Vidurinės Azijos, Krymo, centrinų ir kitų šalies rajonų gydyklas atvyko pirmosios poilsiautojų grupės. Iš viso šiemet pagal profsąjunginius kelialapius jose praleis atostogas apie 165 tūkstančius mechanizatorių ir žemės ūkio specialistų, paruošų bei kitų organizacijų darbininkų ir tarnautojų.

Žemės ūkio darbuotojų gydyklų tinklas plečiamas. Šiemet netoli Taškento atidaryti poilsio namai „Lunačarskoje“. Sanatorijoje „Podgornoje“ Novgorodo srityje atiduotas eksploatuoti atstatytas gydymo korpusas. Šiaurės Kaukaze poilsio namų „Nalčik“ bazėje nutarta sudaryti specializuotą sanatoriją. Pradėti paruošiamieji darbai poilsio namų statybai Altajaus krašte.

(TASS—ELTA).

Žemės ūkio literatūros propagavimas

Leningrado srities kaimų ir rajonų bibliotekos, turinčios daugiau kaip 2 milijonų egzempliorių knygų fondą, plačiai propaguoja žemės ūkio literatūrą, supažindina skaitytojus su novatorių patyrimu, su pažangiaisiais ūkio vedimo metodais.

Vyborgo rajoninės bibliotekos darbuotojai apipavidalino knygų parodas: „Literatūra pavasario sėjai“, „Į pagalbą gyvulininkui“, „Kukurūzai—vertinga pašarinė kultūra“. Surengtas kaimo bibliotekininkų seminaras, skirtas kilnojamųjų bibliotekų veiklai sėjos dienomis. Volosovo kaimo biblioteka išvien su rajono kultūros namais organizavo tematinę vakarą „Į žygį už kukurūzus“. Po agronomo paskaitos kolūkių grandininkai pasidalino šios kultūros auginimo patyrimu.

(TASS—ELTA).

Premijos VŽŪP dalyviams

Apdovanotiems 1954 metų Visasąjunginės žemės ūkio parodos dalyviams vietose įteikta daugiau kaip 28 tūkstančiai VŽŪP aukso ir sidabro medalių.

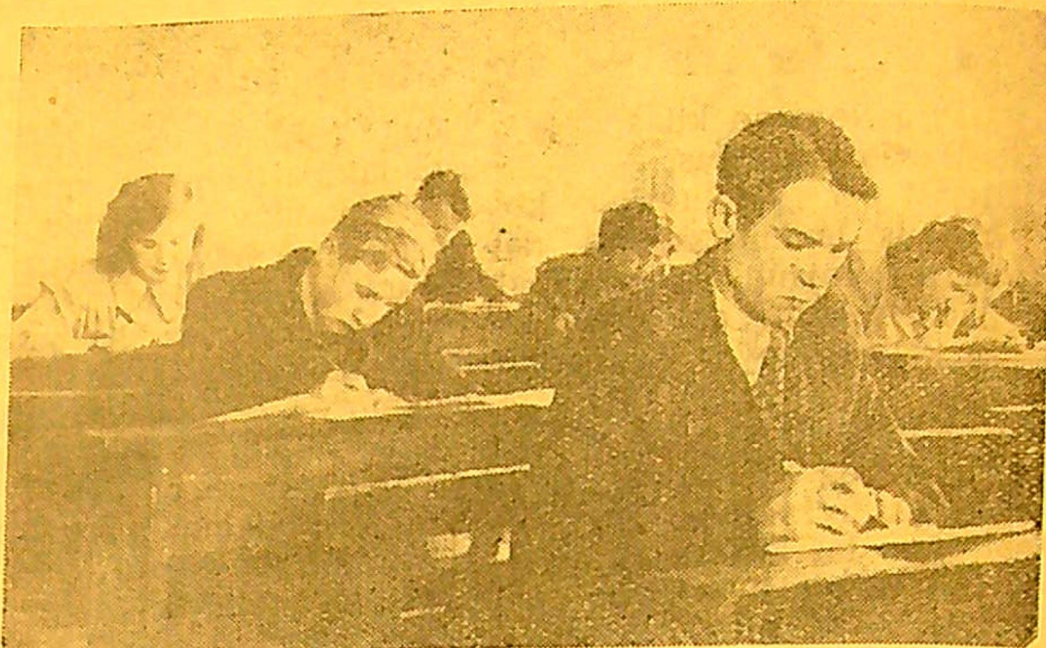
Apdovanotiesiems natūrinėmis premijomis išsiųsta šimtai sunkvežimių ir lengvųjų automobilių, apie tūkstantį dviračių, motociklai ir radijo imtuvai, siuvimo mašinos, laikrodžiai. Daugiau kaip 700 premijuotų ūkių išsiųstos automatinės girdyklos, elektriniai melžimo agregatai, vėjo jėgainės ir radijo transliacijos įrengimai, bibliotekos ir kino įrengimai.

Premijos tebesiunčiamos.

(TASS—ELTA).

EGZAMINAI RAJONO MOKYKLOSE

Lemiamas laikotarpis prasidėjo...

Įvairiose srityse dirba Zarasų darbo jaunimo vidurinės mokyklos auklėtiniai. Surasime jų tarpe ir darbininką, ir tarnautoją. Metai po metų, derindami darbą su mokslu, daugelis iš jų kopė vis aukšty.

Šiemet mokykla išleidžia trečiąją abiturientų laidą. Šioje laidoje—13 abiturientų. Prasidėjo egzaminai—lemiamas laikotarpis jų darbe. Egzaminai išspręs, kaip moksleiviai sugebėjo derinti darbą su mokslu, kaip jie išaugo.

Pirmasis egzaminas—lietuvių kalbos ir literatūros rašomasis darbas.

Dauguma abiturientų pasirinko temą „Tarybinio patriotizmo ir tautų draugystės idėjos P. Cvirkos apsakymuose“. Tema artima kiekvienam. Ne tik pamokų metu mokymamiesi literatūrą, o ir savo tiesioginiame darbe jie mato tūkstančius pavyzdžių, rodančių tarybinio patriotizmo ir tautų draugystės jėgą. Štai todėl jiems ši tema tokia artima.

Rimtai, susikaupęs brėžia eilutę po eilutės demobilizuotas karys Šeduikis. Būda-

mas armijoje, jis itin ryškiai įsitikino, kokia tvirta jėga yra tarybinių tautų draugystė. Sklandžiai, parodant aukštą politinį subrendimą, parašytas abituriento Šeduikio rašomasis darbas. Jį egzaminų komisija įvertino gerai.

Gera įvertinti ir vaikų darželio darbuotojos komjaunulės Burbaitės, tarnautojų Urnevičiaus ir Rastenio šomieji darbai.

Likusieji darbai įvertinti patenkinamai.

Pirmasis žingsnis paskutiniame etape kovos už brandos atestatą nužengtas. Jis parodė, kad darbo jaunimo vidurinės mokyklos auklėtiniai padėjo nemažą pastangų, kad sėkmingai suderintų mokslą su darbu.

J. Raugas

egzaminų komisijos pirmininkas

Nuotraukoje: Zarasų darbo jaunimo vidurinės mokyklos abiturientai lietuvių kalbos ir literatūros rašomojo darbo metu.

M. Deičo nuotr.

Tvirtos žinios

Gegužės 25-ąją visi 17 vidurinės mokyklos Nr. 2 abiturientų susirinko į mokyklą iškilmingai nusiteikę. Jie laikys pirmąjį egzaminą brandos atestatui gauti—rašys rusų kalbos rašomąjį darbą.

Paskelbiamos temos. Visa klasė susikaupia. Tyla. Kiekvienas apgalvoja, ką jam geriausiai pasirinkti, kas jam artimiausia. Tačiau visos temos tokios artimos, tokios žinomos. Išn artima tema „Tarybinio jaunimo paveikslai Fadiejevo romane „Jaunoji Gvardija“. Juk būti tokiais, kaip Olegas Košovus, Uljana Gromova, svajoja visi jaunuoliai.

Įkvėpimas dvelkia iš Vararos Semionovos akių rašant šią temą. Į ją mergina įdėjo ne tik savo žinias, o ir širdį. Neveltui todėl egzaminų komisija vienbalsiai įvertino jos rašomąjį darbą „labai gerai“.

Visada linksma, tačiau mėgstanti giliai galvoti, sprę-

ti visuomenines problemas, be galo mylinti kaimą Klara Borzova pasirenka sau M. Šolochovo kūrybą. Ji rašo temą „Vadovaujantis partijos vaidmuo statant socializmą kaime M. Šolochovo romane „Pakelta velėna“. Ir jos rašinys įvertinamas „labai gerai“.

Vladilenas Kazancevas—didelis Levo Nikolajevičiaus Tolstojaus kūrybos mėgėjas. Ir per egzaminus jo rašomojo darbo tema—iš L.N. Tolstojaus romano „Karas ir taika“. Turinio atžvilgiu jo rašinys—vienas geriausių.

Gerai parašė rašomąjį darbą E. Kazanovas, V. Ilarionovas, L. Petrova ir kiti—viso 11 mokinių.

Keturį mokinių rašomieji darbai įvertinti patenkinamai.

Pirmoji egzaminų diena parodė, kad šioje mokykloje rusų kalba ir literatūra dėstoma aukštu lygiu. Tai didelis mokytojos drg. Tiurinos nuopelnas.

V. Alekna
V. Paylovas

RYŽTINGAI GERINTI DARBO ORGANIZACIJĄ—TAI UŽTIKRINS SĖJOS SĖKMĘ!

Neorganizuotumo vaisiai

10 valanda ryto. Prie Petro Cvirkos vardo kolūkio valdybos patalpų nuliūdę vaikštinėja du augaloti vaikinai. Čia pat, pievelėje, ganosi 4 arkliai. Vaikinai, matyt belaukdami ko nors, vis dairosi kelio link. Tačiau ten niekas nepasirodo.

—Eime, Alfonsai, užsukime į valdybą,—sako draugui Vincas Ališauskas.—Brigadininkas, matyt, dar negreit ateis.

Abu vaikinai užsuka į valdybą ir, neturėdami ką veikti, pradeda vartyti senus laikraščius ir žurnalus.

Monotoniskai fiksi laikrodžius. 11 valanda. Visi žurnalai jau peržiūrėti, o brigadininko vis dar nėra.

—Ką gi darysime? — tartum prašydamas patarimo, kalba Alfonsas Pieviškis.

—Brigadininkas liepė vežti mėšlą. Bet kuo vežti, kur rasti vežimus? Sakė, kad jie bus prie arklidžių, o jų nėra.

—Jokime ieškoti vežimų, gal kur rasime,—pasitūlė Ališauskas.

—Jokime.

Ir vaikinai nuėjo per kolūkiečių klemus ieškoti vežimų.

Pagalčiau, jau pietų metu, vežimai buvo surasti, ir buvo galima pradėti darbą. Bet pasirodo, kad nėra šakių. Ir vėl prasidėjo bėgėjimas, kol surado jas.

—Ši diena, galima sakyti, nuėjo niekais,—nepatenkinti niurnėjo vaikinai.

Anksčiau aprašytas atsitikimas įvyko gegužės mėnesio 27 dieną. Tačiau tokie reiškiniai beveik sistemingai kartojasi pirmoje laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje brigadininko Paradniko. Kiek brangių valandų ir dienų čia praleidžiama veltui dėl neor-

ganizuotumo, nerūpestingumo. Darbo diena brigadoje įprastai prasideda 9—10 valandą ryto, pietų pertrauka užtrunka 4—5 valandas. Gi darbui laukuose lieka ne daugiau kaip 6—7 valandos. Argi tenka stebėtis, kad turėdama 247 ha planą, brigada ligi šiol užsėjo vos 66 ha grūdinių kultūrų.

Darbo drausmės pažeidimai brigadoje pasidarė sistema. Kas nori—išeina į darbą, kas nenori—neišeina. Antai, dvi dienas neišėjo į darbą kolūkietis Jonas Žemaitis, neišėjo dirbti Bronius Šaltis, tačiau niekas nesiėmė jokių žygių jiems sudrausti. Kai kurie kolūkiečiai naudojami kolūkio arkliams, vežimais savo nuožiūra, nesiskaitydami su kolūkio interesais. Arklininkui Pieviškiui reikėjo važiuoti į turgų. Nieko neklausdamas, jis paėmė arklių, vežimą ir nuvažiavo. O dėl to du kolūkiečiai daugiau kaip pusę dienos prabuvo be darbo. Bet kažkodėl visa tai skaitosi normaliu reiškiniu, brigadininkas kalba apie tai kaip apie paprastus dalykus.

Brigadininkas neduoda reikiamo atkirčio ir tokiems reiškiniams, kai atskiri nesąmoningi kolūkiečiai iš ryto dirba savo pasodybinuose sklypuose ir tik po to išvažiuoja į kolūkinius laukus. Arkliai jau būna pavargę, ir jais, iš esmės, negalima dirbti.

Brigadoje yra visi galimūmai greit užbaigti pavasario sėją. Čia užtenka darbo jėgos, yra 33 stiprūs arkliai. Bet tam reikia iš pagrindų pagerinti darbo organizavimą, užtikrinti, kad kasdien visi kolūkiečiai išeitų į darbą ir dirbtų pilnu apkrovimu.

N. Norkus

Sėkmingai vykdo kukurūzų sėją

„Garbingo darbo“ kolūkyje trečioje laukininkystės brigadoje kukurūzų auginimo grandis, vadovaujama grandininkės drg. Filipavičiūtės, jau pasėjo apie 10 ha kukurūzų.

Kukurūzai sėjami kvadratinio-lizdinio būdu ir tik gerai įdirbtom bei patreštom žemėm. Grandies nariai, kad sėja vyktų greitesniais tempais ir prisilaikant agrotechnikos taisyklių, yra pasiskirsę pareigomis. Pavyzdžiui, drg. drg. Žegis ir Tvardovskaja atsakingi už taisyklingą kvadratų išdėstymą. Jie maringai dirba ir prižiūri, kad būtų reikiamose vietose kasamos duobutės.

Neskaitant grandies narių, kukurūzų sodinime kasdien dalyvauja dar 8—10 kolūkiečių. Tai senutės ir paaugliai. Jie negali dalyvauti kituose sunkesniuose darbuose, bet čia suteikia nemažą pagalbą.

Dabar grandis jau įsisavino kukurūzų sodinimo darbą, todėl jis vyksta sparčiau. Šią savaitę grandis užbaigs kukurūzų sodinimą, pasodindama jų dar 10 ha.

A. Surkauskas

„Linai dar suspės...“

„Bolševiko“ kolūkis pagal planą turi pasėti 51 ha linų. Bet kol kas linus sėti kolūkyje ir nesiruošiama, net ir dirva nepradėta ruošti, nors geriausi sėjos terminai jau praeina.

—Ką, linus kada sėsime? —tarsi prisiminęs pakartoja užduotą klausimą kolūkio agronomas drg. Vainiūnas.—Kur ten jau! Grūdinių kultūrų ir kukurūzų sėjai galo nesimato. Linai dar suspės...

Tačiau kolūkio valdyba ir drg. Vainiūnas turėtų suprasti, kad linai jokių būdu negali laukti. Kad suvėlinta sėja dvigubai sumažina derlingumą, agronomas drg. Vainiūnas turėtų žinoti.

A. Surikovas

Kodėl prastovi sėjamosios?

Laikas nelaukia, reikia skubėti su sėja, nes kiekviena praleista sėjoje diena daro didelę žalą derliui. Tai reikalauja našiai panaudoti sėjos darbuose visas jėgas, o ypatingai techniką. Gerai tai suprantą Ždanovo vardo kolūkio pirmininkas drg. Diomkinas ir agronomas Žilytė. Bet, deja, reikiamų priemonių sėjos darbams paspartinti jie nesiima. Tuo įsitikiname, pažvelgę į kolūkio laukus. Iki gegužės 27 dienos kolūkis dar nepasėjo nė pusės numatyto grūdinių kultūrų kiekio. Sprendžiant pagal darbų tempus, kolūkis įstengs užbaigti pavasario sėją tik... birželio mėn. gale! Kame gi tokio lėtumo priežastis?

—Pažvelkite, antai,—piktinasi kolūkietis, rodydamas į pamirštą kieme traktorinę sėjamąją. —Ar čia vieta jai riogso? Juk ši sėjamoji po to, kai ją atgabeno iš MTS, nė pajudinta nebuvo. Sako sugedusi. O mums visą sėją tenka atlikti vien rankomis.

Kolūkiečio pastaba taisyklė. MTS kolūkiui išskyrė dvi sėjamasias. Deja, nei kolūkio vadovai, nei traktorinės brigados brigadininkas drg. Artemjevas nesistengia jų pilnai panaudoti. Daug nesigilindami į dirvų struktūrą, jie bendrai pareiškia vieną ir

tą pačią priežastį: „Klampus ir drėgnos dirvos. Ne mūsų kolūkyje sėjamosioms dirbti“.

Ir štai sėjamųjų nevertinimo pasekmės. Viena jų per visą pavasarį apsėta vos... 16 ha dirvų, o antroji dėl nežymių defektų, kuriuos galima pašalinti pačios traktorinės brigados jėgomis, iki šiol palika dulėtį.

—Vistiek nesėsiame, tai kam gi ją taisyti,—kalba traktorininkai.

Tiesa, kolūkyje kai kur yra drėgnokų dirvų. Bet tai juk dar nereiškia, kad sėjamųjų visiškai negalima panaudoti. Kolūkyje didžioji dalis dirvų—sausos, kur pilnai galima dirbti. Tai vaizdžiai parodo traktorininko S. Blynovo darbas gegužės 26 dieną. Jis pirmoje brigadoje per pusę dienos sėjamąją pasėjo 8 ha kviečių. Darbą atliko kokybiškai. Tai kodėl gi ir kitur negalima taip dirbti?

Tik technikos neįvertinimu galima paaiškinti tai, kad iki šiol kolūkyje prastovi sėjamosios. O tokios nuomonės daro didžiulę žalą būsimam derliui, kolūkiui. Reikia ryžtingai atsakyti šių neteisingų nuomonių, imtis visų priemonių našiam sėjamųjų darbui užtikrinti.

V. Vainius

Pradėjo linų sėją

Prieš dvi dienas „Naujo gyvenimo“ kolūkis pradėjo linų sėją. Jau pasėta pirmi 13 hektarų linų. Sėja vykdoma gerai patreštoje ir įdirbtoje žemėje. Daugiausia per šias dvi dienas pasėjo trečio-

ji laukininkystės brigada, vadovaujama brigadininko drg. Raginskio. Šios brigados kolūkiečiai jau pasėjo 4 ha ir turi paruošę dirvą likusiems 8 hektarams.

I. Chudaba

Reikiamą dėmesį atkreipė į linų sėją Marytės Melnikaitės vardo kolūkio trečioji laukininkystės brigada, vadovaujama brigadininko drg. Dumbravos. Šios pelningos techninės kultūros brigada pagal planą turi pasėti 11 ha.

Dabar geriausi brigados sėjėjai drg. drg. Stankevičius ir Stunžėnas jau pasėjo 8 hektarus. Žemė likusių linų sėjai jau paruošta. Šiomis dienomis sėja šioje brigadoje bus užbaigta.

D. Valskytė

Kiekvienam kolūkiui—žaliąjį konvejerį

Lietuvos KP Centro Komitetas ir Lietuvos TSR Ministrų Taryba neseniai priimtame nutarime „Dėl priemonių žaliųjų pašarų gamybai padidinti kolūkiuose 1955 metų vasaros-rudens laikotarpiu“ pažymėjo, kad didinant karvių produktyvumą ypatingai svarbią reikšmę turi pakankamo žaliųjų pašarų kiekio pagaminimas visam ganykliniam laikotarpiui kiekviename kolūkyje.

Pirmaujantieji respublikos kolūkiai jau keleri metai plačiai praktikuoja papildomą gyvulių šėrimą žaliaisiais pašarais ir pasiekė žymius laimėjimus keldami gyvulių produktyvumą. Kapsuko rajono Černiachovskio vardo kolūkis tokiu būdu per metus padidino pieno primelžimą iš kiekvienos karvės 583 kilogramais. Širvintų rajono Puškino vardo žemės ūkio artelė padidino primelžimą 300 litrų.

Ir šiomet pirmaujantieji

kolūkiai kartu su žemės ūkio specialistais dar prieš pradėdami sėją nustatė, kiek visam ganykliniam laikotarpiui reikės žaliųjų pašarų, ir sudarė planą žaliajam konvejeriui organizuoti. Planuose nustatytas plotų dydis ir sėjos laikas, kad galima būtų užtikrinti gausų papildomą gyvulių šėrimą žaliaisiais pašarais tolygiai per visą ganyklinį laikotarpį iki pat vėlyvo rudens. Skirtingai nuo ankstesnių metų, žaliajame konvejeriye ypatinga vieta skiriama kukurūzams. Be kukurūzų pasėlių grūdams, kolūkiai numatė užsėti kukurūzais didelius plotus žaliajam pašarui, pasėti juos juoduose pūdymuose.

Širvintų rajono Puškino vardo kolūkis jau yra sukąpęs kukurūzų auginimo žaliajam pašarui bei silosui patyrimą. Gavęs pernai gausų kukurūzų derlių, kolūkis ap rūpino gyvulius sultingaisiais pašarais tiek ganykliniam,

tiek ir tvartiniam laikotarpiui. Dabar čia, greta kukurūzų, žaliajam pašarui bus plačiai naudojami vikių-avių mišiniai, pašarinių kopūstų, seradėlių ir kitų pašarinių kultūrų pasėliai.

Ankstyvajam papildomam šėrimui kolūkiai skiria pernai rudenį specialiai šiam reikalui pasėtus žeminius rugius ir daugiamečių žolių pasėlius. Siekiant gauti daugiau žaliosios masės, jie papildomai tręšiami vietinėmis ir mineralinėmis trąšomis.

Rimtas dėmesys turi būti skiriamas žaliuojo konvejerio plotų, skirtų pašarinėms kultūroms sėti, paruošimui. Reikia gerai suurti ir sukultivuoti sklypus, patrešti juos vietinėmis ir mineralinėmis trąšomis. Sėkla turi būti laiku ir stropiai paruošta.

Jiezno rajono Lelionių MTS specialistai sudarė šitokią žaliuojo konvejerio schemą. Vienmetės žolės (vikių-avių mišinys) bus sėjamos keturis

—penkis kartus, o kukurūzai pūdymuose — du-tris kartus. Bus sėjama kas dešimt-dvylika dienų. Dzeržinskio vardo „Pirmūno“, „Galiūno“ kolūkiai jau gavo žaliajam pašarui pirmuoju kartu pasėto vikių-avių mišinio želmenis.

Ignalinos rajono „Pavasario“ žemės ūkio artelė pagal paruoštą žaliuojo konvejerio schemą numato panaudoti žolės štai kaip: gegužės 20 d.—birželio 10 d. sušeriami žeminiai rugiai 18 ha plote, birželio 11—30 d. d.—daugiametės žolės, daugiausia dobilai. Žaliajam konvejeriui čia iš viso paskirta 40 hektarų. Liepos mėnesį bus panaudotas tris kartus sėtas vikių-avių mišinys. Dukart sėti kukurūzai bus naudojami rugplūčio 1—20 d. d. Rugplūčio 20 d.—rugsėjo 20 d. bus naudojamas ketvirtą ir penktą kartą sėtas vikių-avių mišinys. Rugsėjo 11 d.—spalio 10 d. gyvuliai bus šeriami daržovių ir šakniavaisių lapais, natūraliųjų ir sė-

tinųjų žolių atolu, o po to — pašariniiais kopūstais.

Kai kurie Jiezno rajono kolūkiai numato į žeminius rugius įsėti seradėlę. Nukirtus rugius, seradėlę greit išbujoja ir jau nuo rugsėjo 20 d. duoda vertingą, gyvulių noriai edaną žalą pašarą. Pažymėtina, kad kai kurių kolūkių vadovai ir žemės ūkio specialistai nerūpestingai žiūri į žaliuojo konvejerio organizavimą. Ignalinos rajono „Tverėčiaus“ kolūkyje iki šiol net neapskaičiuota, kiek reikės žaliosios masės. Druskininkų rajono „Tarybinio artelo“ žemės ūkio artelėje nepaskirta sklypų žolėms sėti, nėra sėklos. Panašių faktų esama ir eilėje kitų rajonų.

Laikas padaryti galą nepakankamam žaliųjų pašarų vertinimui keliant gyvulių produktyvumą. Pašarinių kultūrų sėjai reikia skirti rimčiausią dėmesį. Žaliąjį konvejerį turi organizuoti visi kolūkiai.

Agronomas P. Pysko

Kiekvienai gyvulininkystės fermai tinkamus silosinius įrenginius

TSKP CK sausio Plenumas išskėlė uždavinį kolūkių vadovams, žemės ūkio specialistams ir kolūkiečiams žymiai pakelti laukų derlingumą ir dvigubai padidinti gyvulininkystės produktų gamybą. Kiekviename kolūkyje, dalyvaujant žemės ūkio specialistams, kolūkiečiams, buvo sudaryti perspektyviniai kolūkių išvystymo planai. Kolūkiai savo perspektyvinuose planuose numatė keletą dešimt kartų padidinti kukurūzų pasėlių plotus, nes kukurūzai yra vienintelė kultūra, duodanti didelius kiekius žaltos masės ir koncentruotų pašarų. Todėl kolūkių statybininkams iškyla nauji ir atsakingi uždaviniai laiku įrengti kolūkiuose silosų įrenginius ir apsaugoti gausų užaugintą kukurūzų derlių.

Ypatingą dėmesį reikia atkreipti į kukurūzų burbuolių silosavimą, nes respublikos kolūkių vadovams ir gyvulininkystės darbuotojams teks pirmą kartą silosuoti burbuoles. Burbuolių silosavimas ypatingas tuo, kad jas reikalinga silosuoti per vieną parą ir, pradėjus šerti, kiekvieną dieną turi būti nuimama nemažiau kaip 10 cm viso siloso ploto. Todėl burbuolių silosavimui įrenginius reikia statyti nedidesnius 12-25 tonų talpos.

Projektavimo institutas respublikos kolūkiams padarė 3 pavyzdžius silosų įrenginių, būtent:

1 pavyzdys: siloso tranšėjos su kameromis, kuriose telpa 20—25 tonos siloso;

2 pavyzdys: porinės siloso tranšėjos taip pat su kameromis—20—25 tonų talpos;

3 pavyzdys: šešakampės formos siloso tranšėjos iš plytų.

Silosų tranšėjos numatytos įvairaus dydžio—nuo 250 tonų iki 400 tonų talpos. Artimiausiu laiku numatoma išleisti surenkamų gelžbetoninių ir batarėjinės sistemos silosų duobių projektus. Šie projektai bus pasiūstyti kiekvienam kolūkiui. Pagrindinis dėmesys atkreiptinas į vietinių statybinų medžiagų paruošimą silosų įrenginių statybai. Pvz., Radviliškio rajono kolūkyje „Laisvė“ silosų įrenginiai numatyti statyti iš akmenų. Tam reikalui paruošta daug akmenų, kurie ruošiami skaldymui. Iš akmenų pastatytos silosų tranšėjos bus patvarios ir pigios. Akmeninės silosų tranšėjos statyba 1 tonai, jei skaityti, kad kolūkis pats paruoš akmenis, atsieis apie 100 rb. Gera vietinė statybinė medžiaga yra plytos, tik reikia, kad plytos būtų gerai išdegtos ir nebijotų drėgnės ir šalčio. Kolūkinėse plytinėse artimiausiu laiku reikia pagaminti drėgmei atsparių plytų,

kurias galima panaudoti siloso tranšėjų ir duobių sienoms mūryti.

Rajonų statybos kolūkiuose skyrių darbuotojams, vykdančioms silosų įrenginių paruošimą vietoje, ypatingai reikia atsižvelgti į tai, kaip giliai randasi podirvio vanduo, ir tose vietose, kur podirvio vanduo yra aukščiau, silosų įrenginius reikia statyti paviršiuje. Lapų ir stiebų silosavimui moliniuose gruntuose galima statyti paprastas tranšėjas, o kur podirvio vanduo yra aukščiau, galima silosuoti kaupuose, padarant iš šalių medinius skydus, kad silosų kaupuose galima būtų supresuoti traktorais. Į šį didelį ir atsakingą darbą lygiagrečiai su kolūkiais turi įsitraukti ir visos MTS, MMS, padėdamos kolūkiams žemės kasimo darbuose ir statybinė medžiagų privežimui. Statybinės organizacijos ir šefuojančios organizacijos bei įstatigos nedelsiant turi sudaryti su kolūkiais sutartis dėl konkrečios pagalbos suteikimo silosų įrenginiams statyti ir statybinėms medžiagoms paruošti.

Rajonų statybos kolūkiuose skyrių darbuotojai kartu su MTS specialistais artimiausiu laiku turi pritaikyti silosinių įrenginių tipinius projektus kiekviename kolūkyje, o taip pat numatyti, kur bus kasamos tranšėjos kukurūzų lapų, stiebų silosavimui. Pritaikant projektą ir numatant vietą, reikalinga būtinai atsižvelgti į kolūkių gamybos organizavimą, kad netektų toli vežti žalią masę.

Kolūkių statybos darbuotojų uždavinys — artimiausiu laiku visuose kolūkiuose pradėti įrenginių silosų statybos darbus. Tam tikslui sudaryti statybinų medžiagų reikalingumą, turimas statybines medžiagas paskirstyti ir numatyti darbų grafikuose, kad 10 procentų statybos darbų būtų įvykdyta gegužės mėn., po 35 procentus birželio ir liepos mėn. ir 20 procentų rugpjūčio mėn., kad kiekvienas kolūkis rugsėjo 1 dienai turėtų reikiamą kiekį silosų įrenginių.

Statant silosų įrenginius reikia išvystyti socialistinį lenktyniavimą, įtraukiant į šį darbą visus kolūkiečius, turinčius galimybę po pavasario sėjos darbų prisidėti prie silosų įrenginių statybos. Į šį darbą turi būti įtraukti ir gyvulininkystės darbuotojai, nes dauguma silosų įrenginių bus statoma prie gyvulininkystės fermų. Šis kovingas uždavinys gali ir turi būti įvykdytas trumpiausiu laiku kiekviename kolūkyje.

P. Variakojis

Miestų ir kaimo statybos ministro pavaduotojas

Laiškas redakcijai

„Kaip glostysi vilką, jis vis į mišką žiūri“

—Tai stengiasi mūsų buhalterė. Žiūrėkite, kiek ji vargsta važinėdama vos ne kasdien į Turmantą trąšų, — kalba su užuojauta „Tarybų Lietuvos“ kolūkio valdybos nariai.

—Kurgi ne. Juk dabar, kai nėra pirmininko, visi rūpesčiai ant jos pečių gula, — pritaria kitas.

Girdi tas kalbas kolūkio buhalterė Šileikytė ir šypsosi — gudriai ir paslaptinai.

Bet valdybos nariams nėra laiko, o gal ir noro, geriau įsijūreti į Šileikytę. Žmogus važinėja — ir gerai. Vadinasi, dirba, stengiasi.

O Šileikytė tik važiuoja, važiuoja... Sunkvežimis daro per dieną kelis reisus ten ir atgal, atgabendamas tonas trąšų. Šileikytė šypsosi, sukta ir vilkiškai...

Ir štai, kai buvo trąšos suvežtos, pasirodė, kad trūksta 500 kilogramų salietros ir 100 kilogramų granuliuoto zupe-rio.

Kolūkiečiai tuojau pas buhalterę.

—Kas čia dabar gali būti? — klausia jie.

—O ką aš žinau, — ramiai atsako Šileikytė. — Tikriausiai Turmantas apsvėrė. O gal man nevažiuojant kur nors šoferis ar kas išdalino. Reikia ieškoti.

Reikia ieškoti!

Pradėjo kolūkiečiai ieškoti. Turmanto trąšų sandėlio vedėjas, daug nesileisdamas į kalbas, apsiginklavęs dokumentais ir įrodė, kad trąšas atsiėmė kolūkio buhalteris Šileikytė.

Grįžo kolūkiečiai. Bet ieškoti nenustojo. Juk tai didelis turtas tiek trąšų.

Į pakartotinus klausimus Šileikytė tik ranka numojo. Ir dar pasipiktinusi pridėjo, kad ant jos pečių ir taip daug rūpesčių. Dėl kokio ten pustonio jai galvą tik kvaršina...

Bet iš kolūkiečių akių nebuvo ištrūkusios kai kurios smulkmenos, kaip kad tai, jog Šileikytė kartais su pilna trąšų mašina sukdavo tiesiai į savo namus.

—Kažin, kad taip pas Šileikytę žvilgtelėjus? — pakluso kažkuris mintį.

—Visai teisingai, — pritarė kiti. — Juk užpernai, prisiminate, ji buvo pavogusi iš kolūkio trąšų.

Kolūkiečiai neapsiriko. Šileikytės namuose gulėjo 400 kilogramų salietros ir 100 kilogramų granuliuoto zupe-rio.

—Vis mat, vilko sąžinė, — kalbėjo kolūkiečiai. — Kaip ji beglostyk, vis į mišką žiūri. Juk užpernai Juškėnas, patikėjęs jos verkšlenimais, dovaną už trąšų grobstymą.

Sąžiningų kolūkiečių dėka grobstytojas išaiškintas. Šį kartą nepagelbės jau Šileikytė! nei ašaros, nei pažadai. Ji turi būti nubausta taip, kaip to nusipelnė.

J. Vaknys

Tarptautinė apžvalga

Taikos ir tautų saugumo interesais

Demokratinės stovyklos šalių tautos, o taip pat visi geros valios žmonės vieningai pritaria aštuonių Europos valstybių gegužės 14 d. Varšuvoje sudarytai Draugystės, bendradarbiavimo ir savitarpio pagalbos sutarčiai. Ši sutartis sudaro tvirtą pagrindą socialistinės stovyklos šalių saugumui užtikrinti ir yra išimtinai taikingo bei gynybinio pobūdžio. Ji pilnutinai atitinka ne tik jų sudariusių valstybių (Albanijos, Bulgarijos, Čekoslovakijos, Lenkijos, Rumunijos, TSRS, Vengrijos, Vokietijos Demokratinės Respublikos) tautų, bet taip pat visų kitų tautų pagrindinius gyvybinius interesus, nes tarnauja taikos išsaugojimui ir stiprinimui Europoje bei visame pasaulyje.

Varšuvos sutartį jau ratifikavo (patvirtino) Lenkijos Liaudies Respublikos, Vokietijos Demokratinės Respublikos, Vengrijos Liaudies Respublikos ir Čekoslovakijos Respublikos įstatymų leidimo organai. Gegužės 25 d. Varšuvos sutartį vieningai ratifikavo TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas.

Pranešime apie sutartį, padarytame TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo posėdyje, TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas N. A. Bulganinas pabrėžė jos taikingą ir gynybinį pobūdį. Priešingai sutartims, kurias sudarė Vakarų valstybių valdantieji sluoksniai ir kurios tarnauja kariniams, agresyviems tikslams, Varšuvos sutartis atvira, kad prie jos galėtų laisvai prisidėti kitos valstybės, kurios pareikš, kad jos pasirengusios prisidėti prie taikos ir tautų saugumo užtikrinimo.

Valstybių — Varšuvos sutarties dalyvių taikingus siekimus, pareiškė N. A. Bulganinas, ryškiai patvirtina taip pat jų išreikštas ir sutarties tekste užfiksuotas tvirtas ketinimas siekti, kad būtų ryžtingai visuotiniu mastu sumažintas apsiginklavimas ir kad būtų uždraustas atominis, vandeninis ginklas bei kitos masinio naikinimo ginklo rūšys.

Varšuvos sutartis susilaukė Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybės ir šešių šimtų milijonų kinų tautos vieningo pritarimo ir paramos. Liaudies Kinijos visuomenė pabrėžia, kad taika ir saugumas Azijoje neatskiriami nuo taikos ir saugumo Europoje.

Kaip yra žinoma, aštuonios demokratinės stovyklos šalys sudarė Varšuvos sutartį ryšium su tais pasikeitimais, kurie įvyko Vakarų valstybėms ratifikavus Paryžiaus susitarimus dėl vokiškojo militarizmo atgaivinimo. Šis ratifikavimas sustiprino karo Europoje pavojų ir sudarė grėsmę taikingųjų valstybių saugumui. Todėl natūralu, kad demokratinės šalys ėmėsi

reikalingų priemonių tiek savo saugumui užtikrinti, tiek ir taikai sustiprinti Europoje ir visame pasaulyje. Nurodama į tai, liaudies demokratijos šalių visuomenė išreiškia tvirtą įsitikinimą, kad Varšuvos sutartis padės tautoms kovoti prieš Paryžiaus susitarimų įgyvendinimą, už tarptautinio įtempimo sumažinimą.

Pasirašius Austrijos sutartį

Įvertindamas valstybinės sutarties dėl nepriklausomos ir demokratinės Austrijos atkūrimo reikšmę, V. M. Molotovas savo kalboje, pasakytoje sutarties pasirašymo metu, pabrėžė, kad sutartis padės praskaidrinti tarptautinius santykius, ir tai sudaro jos ypatingą reikšmę.

Tačiau taikus Austrijos klausimo išsprendimas nepatiko tam tikriems Vakarų valstybių sluoksniams, kurie nesiekia sumažinti tarptautinį įtempimą.

Gegužės 16 d., tai yra kitą dieną, pasirašius Austrijos sutartį, Bonos vyriausybė nusiuntė protesto notą Austrijos vyriausybei. Šioje notoje Bonos vadovos išreiškė nepasitenkinimą sutarties 22 straipsniu, kuris draudžia Austrijai gražinti Vakarų Vokietijos pramonininkams įmones, esančias Austrijos teritorijoje ir savo laiku užgrobtas hitlerininkų. Bonos revanšistiniai sluoksniai patyrė nepasisekimą, siekdami tiesiog prijungti Austriją prie Vakarų Vokietijos ir todėl nutarė pasiekti savo tikslą aplinkiniu keliu. Jie nori pasiekti, kad Vakarų Vokietijos monopolijoms būtų pripažinta teisė į jų buvusias valdas Austrijoje.

Tokių protestus Bonos vyriausybė skelbia dar ir todėl, kad ji, kaip rašo laikraštis „Nojes Doičland“, siekia „nuteikti Vakarų Vokietijos visuomenę prieš Austrijos sutartį“. Taikos ir tarptautinio įtempimo mažinimo priešai, mėgindami apjuodinti valstybinę sutartį, siekia atitraukti vokiečių tautą nuo jos kovos už savo tėvynės suvienijimą.

Galimybė sumažinti tarptautinį įtempimą, sudarius Austrijos sutartį, liko nepatenkinti ir JAV agresyvieji sluoksniai. Siekdami išvengti tokios galimybės, JAV kariniai organai sudarė planą Italijai faktiškai okupuoti Amerikos kariuomenės dalimis, dislokuojant Italijos teritorijoje tas karines dalis, kurios turi būti išvestos iš Austrijos pagal valstybinę sutartį. Amerikos imperialistų ir jų sąjungininkų Europoje intrigos, pasirašius Austrijos sutartį, vėl demaskuoja juos kaip tarptautinio įtempimo kaltininkus.

G. Podkopajevs

Redaktorius

L. RUDASEVSKIS